

إِلَهِی أَصْلِحْ دِیْنِی الَّذِی هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِی وَأَصْلِحْ لِی دُنْیائی الَّتِی إِلَیْهَا مَعَادِی وَاجْعَلْ الْحَیْةَ زِیَادَةً لِی مِنْ کُلِّ خَیْرٍ وَاجْعَلْ الْمَوْتَ رَاحَةً لِی مِنْ کُلِّ شَیْءٍ.

بارالها! دینم را که ملاک و محور کارهای من و دنیایم را که خانه تلاش و معاش من و آخرتم را که سرانجام من به سوی آن است، اصلاح فرما و زندگیم را وسیله برکت و خیر و مرگم را وسیله رهایی و راحتی از هر شرّ و بدی قرار ده.

فلاح السائل: ۲۳۸

آیت‌الله‌العظمی نوری همدانی

امروز جامعه بیش از هر زمانی به «اصلاح ذات‌البین» نیازمند است

حضرت آیت‌الله نوری همدانی تصریح کردند: امروز جامعه اسلامی بیش از هر زمان دیگر به «اصلاح ذات‌البین» نیازمند است چراکه شیاطین و دشمنان، راه نفوذ خود را از شکاف‌ها و بدبینی‌های درونی می‌جویند.

حضرت آیت‌الله نوری همدانی در جریان دیدار با هیئت مدیران و اعضای هیأت تحریریه «افق حوزه»

به گزارش خبرگزاری حوزه، مشروح پیام حضرت این مرجع تقلید به گردهمایی ستاد صبر (صلح؛ بخشایش؛ رضایت) بدین شرح است:

متن پیام معظم له بدین شرح است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِنَا وَ نَبِیِّنَا اَبِی الْقَاسِمِ الْمُصْطَفٰی مُحَمَّدٍ وَ عَلٰی اَهلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ سَیِّمًا بَقِیَّةَ اللهِ فِی الْاَرْضِیْنَ وَ لعنة الله علی اعدائهم اجمعین
إلی یوم الدین.

اسلام، دین رحمت و رأفت، اخلاق و عدالت است؛ دینی که عدالت را با احسان و قضاوت را با صلح و گذشت درآمیخته است. فرهنگ صلح، گذشت و میانجی‌گری دلسوزان برای رفع اختلافات و کینه‌ها و تحکیم روابط اجتماعی از والاترین آموزه‌های قرآن کریم و اهل‌بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام و از نشانه‌های ایمان و تقواست. از وصایای جاودانه مولایمان امیرالمؤمنین علی بن ابی‌طالب علیه‌السلام به فرزندان بزرگوارش امام حسن و امام حسین علیهم‌السلام در هنگامی که ابن‌ملجم «لعنةالله‌علیه» آن حضرت را مجروح ساخت، چنین است:

«أَوْصِبْکُمَا وَجَمِیعَ وَلَدِی وَأَهْلِی وَمَنْ بَلَغَهُ کِتَابِی بِتَقْوٰی اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِکُمْ ... وَصَلِّحْ ذَاتَ بَیْنِکُمْ، فَإِنِّی سَمِعْتُ جَدَّکُمَا صَلَی اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَقُولُ: صَلِّحْ ذَاتَ الْبَیْنِ أَفْضَلُ مِنْ عَامَّةِ الصَّلَاةِ وَالصَّیَامِ».

حضرت در این وصیت، اصلاح میان مردم را برتر از همه نمازها و روزه‌ها دانسته‌اند؛ زیرا نزدیک کردن دل‌ها، زدودن کینه‌ها و آشتی دادن میان مؤمنان، زمینه‌ساز انسجام، همدلی و محبت اجتماعی است. ایجاد صلح میان دو دل شکسته یا دو گروه و قبیله‌ای که دچار سوءتفاهم و دشمنی شده‌اند، ثوابی فراتر از عبادات مستحب دارد. امروز نیز جامعه اسلامی ما بیش از هر زمان دیگر به «اصلاح ذات‌البین» نیازمند است؛ چراکه شیاطین و دشمنان، راه نفوذ خود را از شکاف‌ها و بدبینی‌های درونی می‌جویند. اصلاح ذات‌البین یعنی بستن راه نفوذ دشمن از طریق وحدت قلوب و اعتماد متقابل است.

جامعه‌ای که روح عفو و گذشت در آن زنده باشد، از بسیاری از نزاع‌ها و خصومت‌ها در امان می‌ماند و بنیان خانواده و اعتماد



دبیر شورای عالی حوزه‌های علمیه با اشاره به اینکه طلاب سربازان ولی‌عصر علیه‌السلام هستند و باید بدانند که علم و معرفتشان وسیله‌ای برای نزدیک شدن به رضای خداوند است، گفت: علم اگر در مسیر حق و بر پایه قرآن و سیره اهل‌بیت علیهم‌السلام به کار گرفته شود، انسان را به قرب الهی می‌رساند؛ اما اگر ابزار خودبینی و استبداد رأی شود، موجب سقوط و انحراف خواهد شد.

به گزارش روابط عمومی جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، آیت‌الله مهدی شب‌زنده‌دار در درس اخلاقی که در مدرسه مبارکه فیضیه برگزار شد، با اشاره به تجربه‌های عرفانی و معنوی بزرگان اخلاق و اهل معرفت اظهار داشت: نماز باید با خشوع، حضور قلب و حالت تضرع اقامه شود؛ نمازی که در آن انسان با تمام وجود با محبوب خود سخن می‌گوید و از این ارتباط لذت می‌برد.

آیت‌الله شب‌زنده‌دار در ادامه به نقل از برخی از علمای سلف گفت: بزرگان ما چنان در نماز غرق توجه بودند که گاهی در رکوع یا سجده ذکر را ده‌ها بار تکرار می‌کردند و در جذبه الهی فرو می‌رفتند؛ به‌گونه‌ای که لذت آن حال را با هیچ چیز دنیوی عوض نمی‌کردند. وی افزود: نماز واقعی باید چنین حالتی در انسان ایجاد کند؛ نمازی که امام صادق علیه‌السلام آن را مسیر وصل به خدا و صراط مستقیم معرفی می‌کند. انسان وقتی در نماز به مرحله محبت الهی می‌رسد،

آن چیزی که در رأس همه امور است، برای همه ماها؛ اول تهذیب نفس خود است و در خلال او تهذیب دیگران است. اگر انسان خودش مهذب نباشد، نمی‌تواند دیگران را تهذیب کند... تمام آن مسائلی که در اسلام است، حتی مسائل سیاسی‌اش، مسائل تهذیبی است، برای درست کردن آدم است.

صحیفه امام، ج ۱۵، ص ۵۰۵



۴. عفو و گذشت، جلوه‌ای از قدرت اخلاقی و معامله‌ای اخروی است؛ و هرگز به عنوان نشانه ضعف نباید تلقی شود. قاطعانه و با توکل بر خدا و توسل به اهل بیت علیهم‌السلام؛ برای صلح و عفو و گذشت تصمیم بگیرید و هرگز تحت تأثیر وسوسه‌های شیطانی و کسانی که مانع صلح و آشتی می‌شوند قرار نگیرید. برکات صلح و عفو را بیشتر از انتقام در زندگی لمس خواهید کرد.

۵. فعالان ستاد صبر باید به عنوان نهاد تحقق صلح و تحکیم اخلاق پایدار اجتماعی، پیوند قانون با اخلاق و قضا با رحمت را روزه‌روز تقویت کنند.

در پایان، از خداوند متعال مسئلت دارم که توجهات خاصه حضرت بقیةالله‌اعظم، صاحب‌الامر والزمان علیه‌السلام را شامل حال رهبری معظم انقلاب، ملت شریف ایران و تلاشگران مخلص این عرصه فرماید، و به همه ما در تقویت همدلی، انسجام اجتماعی، رفع کدورت‌ها، تحکیم خانواده و گسترش روح عفو و محبت توفیق روزافزون عنایت فرماید؛ تا جامعه اسلامی ما، به برکت ایمان و همدلی، مصداق این آیه شریفه گردد:

﴿وَمَنْ یُعْمَلْ ذَٰلِکَ اٰتِیْغَا مَرْضٰتِ اللّٰهِ فَسَوْفَ نُؤْتِیْهِ اٰخِرًا عَظِیْمًا﴾

(نساء، آیه ۱۱۴)

و همچنین لازم می‌دانم در این فرصت از خدمات ارزنده قوه قضائیه که در این دوره با حضور رئیس و مسئولان قضایی بین مردم و برخورد قاطع با مفاسد و درک صحیح از وضعیت جامعه گام‌های بلندی برمی‌دارند و مردم را نسبت به آینده و برقراری عدالت امیدوار می‌کنند تشکر کنم و همچنین از مدیر محترم و پرتلاش استان قم که در همین مسیر گام برمی‌دارند سپاسگزاری نمایم

والسلام علیکم ورحمة‌الله وبرکاته

حسین نوری همدانی

آیت‌الله نوری همدانی در جریان دیدار با هیئت مدیران و اعضای هیأت تحریریه «افق حوزه»

علم اگر در مسیر هدایت و تقرب به خدا نباشد سبب انحراف می‌شود

افزود: حوزه علمیه باید برای علوم جان انسان برنامه‌ریزی کند. یعنی علوم الهی باید در خدمت رشد روح انسان و پرورش عقل و قلب او قرار گیرد. اگر علم در خدمت هدایت نباشد، ارزش خود را از دست می‌دهد.

این استاد اخلاق حوزه در ادامه ضمن شرح «اهدنا الصراط المستقیم» و تفسیر سه مرحله‌ای آن از منظر امام صادق علیه‌السلام خاطرنشان کرد: در این دعا، سه درخواست بزرگ نهفته است؛ اول، هدایت به راه الهی؛ دوم، ایجاد محبت و دلدادگی به خداوند؛ و سوم، پایداری در این مسیر تا رسیدن به قرب و لقای الهی. این مسیر تنها با تواضع، تضرع و تبعیت از اوامر خدا و اولیای الهی ممکن است. آیت‌الله شب‌زنده‌دار در بخش دیگری از بیانات خود هشدار داد: یکی از خطرهای بزرگ برای طلاب و اهل علم، گرفتار شدن در دام استبداد رأی است؛ اینکه انسان بخواهد با عقل و فهم محدود خود، در مقابل حکم الهی بایستد. این حالت، نوعی بیماری روحی است که اگر درمان نشود، انسان را از مسیر صراط مستقیم خارج می‌کند. علم باید در خدمت تسلیم باشد، نه ابزار جدال با حق. وی افزود: خطر دیگر، پیروی از هواهای نفسانی است. اگر انسان به جای تبعیت از خواسته‌های الهی، تابع هوس‌ها و توهمات خود شود، نتیجه‌اش چیزی جز گمراهی و انحراف نخواهد بود. همان‌گونه که در روایت آمده، کسی که از صراط مستقیم فاصله بگیرد، سرگردان و بی‌هدف خواهد ماند.

آیت‌الله شب‌زنده‌دار در پایان با تأکید بر ضرورت توسل و ارتباط قلبی با فاطمه معصومه علیه‌السلام گفت: توفیقات معنوی حوزه علمیه قم و آثار نورانی آن مرهون عنایات حضرت معصومه علیه‌السلام است. حضور در جوار آن بانوی بزرگوار، فرصتی برای تهذیب نفس، کسب معرفت و تقویت ارتباط با اهل‌بیت علیهم‌السلام است. این مکان مقدس باید همواره مرکز تربیت علمای بصیر و دلسوز امت اسلامی باشد.

- سال بیست و چهارم
- شماره ۸۶۰
- دوشنبه ۱۲ آبان ۱۴۰۴
- ۱۲ صفحه • ۵۰۰۰ تومان

<div><div> </div><div>صاحب امتیاز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه</div></div>
<div><div> </div><div>مسئول مرکز رسانه و فضای مجازی حوزه‌های علمیه: رزارستمی</div></div>
<div><div> </div><div>سردبیر: رمضانعلی عزیزی • با همکاری هیأت تحریریه</div></div>
<div><div> </div><div>تلفن: ۰۵۳۸-۳۲۹۰۰ • تماس: ۰۵۳۸-۳۲۹۰۱۵۲۳</div></div>
<div><div> </div><div>صندوق پستی: ۳۷۱۸۵/۴۳۸۱</div></div>
<div><div> </div><div>نشانی: قم، بلوار جمهوری اسلامی، کوچه ۲، پلاک ۱۵</div></div>
<div><div> </div><div>پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir</div></div>
<div><div> </div><div>پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir</div></div>
<div><div> </div><div>کارشناس فنی چاپ: مصطفی اویسی • چاپ: صمیم (۴۱) ۶۵۵۸۶۸۰</div></div>

<div><div> </div><div>عطریار</div></div>

حیران کوچه
محمد بیابانی

دلگرمی این روزهای سرد برگرد ای سرخیه گل‌های خشک و زرد برگرد آسان ندارد بی‌تو هر چه سخت باز آ درمان ندارد بی‌تو هر چه درد برگرد اشکو علیک از جهان خالی از مرد با سیصد و با سیزده تا مرد برگرد از عاشقی سرشارم و چون اهل کوفه پشت تو را خالی نخواهم کرد برگرد مایی آن روزی که شاید خاک باشم تا پر کشم بر دامن‌ت چون گرد برگرد دنبال تو در کوچه‌های فاطمیه حیران شدم چون عابری شب‌گرد برگرد ای دست قهار خدا تا که بگیری کفاره سیلی آن نامرد برگرد زینب فقط می‌داند آن بلوای کوچه شب‌ها چه بر روز حسن آورد برگرد یک حرف می‌ماند برابیم یابن زهرا برگرد جان مادرت برگرد برگرد

<div><div> </div><div>یادداشت</div></div>	
<div><div> </div><div><div> </div><div></div><div><div><div> آیت‌الله نوری همدانی</div></div></div></div></div>	

رهپویان راه علی علیه‌السلام یک بعدی نیستند. جامع اصدادند و کمالات گوناگون و به‌ظاهر ناهمگون را با هم و یکجا دارند. مثل خود علی علیه‌السلام که هم مرد اشک بود هم آهن، حماسه و عرفان، حکمت و حکومت، رأفت و قاطعیت، عدالت و سخاوت، شیر روز و زاهد شب. مثل امام حسین علیه‌السلام که هم حکیمانه پند می‌داد، هم شجاعانه شمشیر می‌زد، هم عزتمندانه می‌زیست، هم صلابت کوه را داشت، هم بُزنگی تیغ را، هم همدم مناجات و دعای عرفه و اشک و آه بود، هم همزاد فتوت و جوانمردی و شجاعت.

مثل امام خمینی رحمته‌الله که هم استاد اخلاق و عرفان بود، هم مبارزات طاغوت‌شکن، هم زاهد و بی‌تعلق به دنیا بود، هم بنیانگذار حکومت دینی، هم فیلسوف و مفترش بود، هم سیاستمداری با نگاهی فرازمانی و جهانی. مثل بسیجیان جان‌برکف سال‌های حماسه و دفاع که صلابت و عطفوت را به هم درآمیخته بودند. و اهل جهاد بودند و نماز شب، سنگرزشین رزم بودند و معتکف محراب و سجاده، مردان سلاح بودند و صلاح، شور و شعور، تعهد و تعبد، حملات شب‌شکنشان، بعثیان را به‌ستوه می‌آورد.

وصیت‌نامه‌های عرفانی‌شان حکایت از بصیر و معرفت می‌کرد. از تعلقات دنیوی رسته بودند و به آنچه تکلیف بود، وابسته.

گمنامان جبهه و سنگر و میدان بودند؛ اما نام‌آوران عرصه حضور در میدان عمل.

هم بصیرت درون داشتند، هم سیرت برون. اگر قله‌های بلند جبهه‌ها بر کف پای‌شان بوسه می‌زد، خودشان خاکی و خاک‌نشین و خاکسار بودند. شیارهای کوه‌ها با نجوای شب‌شان آشنا بود و امواج اروند و کرخه و کارون، با اشک‌شان در می‌آمیخت. هم موج‌شکن بودند، هم موج‌آفرین، خشم اروند را مهار می‌زدند و حلقه حصر آبادان را می‌شکستند. هم در برابر صدامیان مغرور، غرور مؤمنانه داشتند و قلب بغداد را به لرزه می‌انداختند.

هم نسبت به هم‌زمان اخلاقی فروتنانه داشتند و ایثار برچسب رفتارشان بود.

در برابر خدا کوچک و خاضع و تسلیم و سربه زیر بودند، در مقابل استکبار، بزرگ و قهرمان و سازش‌ناپذیر و سربلند.

این است که مدال جامع اصداد بر سینه‌شان بود و نقش جاودانگی بر نام و یادشان.

اشتراک افق حوزه ۰۵۳۶-۰۳۵ ۰۹۱۹۶۹۱۴۴۵۰